

1. Вовед	6
1.2. Кон појавувањето на новото поле на политичкото	15
1.3. Што може да биде политиката	19
1.4. Воведувањето на политичкиот субјект	21
2. Политика	26
2.1. Концептуално именување	27
2.2. Влезот од филозофијата (во политиката)	40
2.3. Едноумие за плурализам, либерална демократија	52
2.4. Враќањето на народот како инаугурација на радикалната демократија	67
2.5. Злото на етичко-политичкиот дискурс	92
2.6. Човекот без политика и излишноста на неговите (идеолошки) права	98
2.7. Брутална политичка ароганција: градење на другиот за етички цели	101
2.8. Затскривање на политиката под превезот на економската нужност	104
2.9. Граничноста на Бадју, кон етика на еден еретички дискурс	107
2.10. Проширување на полето на политичкото: Од моќта кон желбата	127
2.11. Колабирање на дуалноста	132
2.12. Капиталот и апстракцијата	139
2.13. Малцинска револуционерност	141
2.14. Тоталитаризмот на глобализираната демократија и човековите права	144
2.15. Малцинското постанување и демократичноста	148
2.16. Микрополитичко надминување на моќта	150
2.17. Отпишување од догматската политика	156
2.18. Отклучување на револуцијата	162

3. Субјективизација	164
3.1. Политичка субјективизација	165
3.2. Надминување на пасивниот капиталистички субјект	170
3.3. Субјективизацијата како етичност	174
3.4. Битието и субјектот, уште еднаш за дуализмот – Бадју	183
3.5. Различност и повторување, секој субјект на политиката	186
3.6. Единствено наложување: посакување	190
3.7. Прашање на хегемонија	193
3.8. Борба за демократија	202
4. Критика на транзицискиот дискурс	210
4.1. Угнетување на политичкото	211
4.2. Политичкото стеснување на субјективниот терен преку економијата	213
4.3. Онтолошкиот материјализам на транзицискиот субјект	218
4.4. Идеолошкото непотполно условување како политичка можност	223
4.5. Политичкиот потенцијал на идеолошкиот јаз	231
4.6. Национализмот како транзициска идеологија	243
5. Заклучок	250
5.1. За една радикална постапка	251
6. Библиографија	262